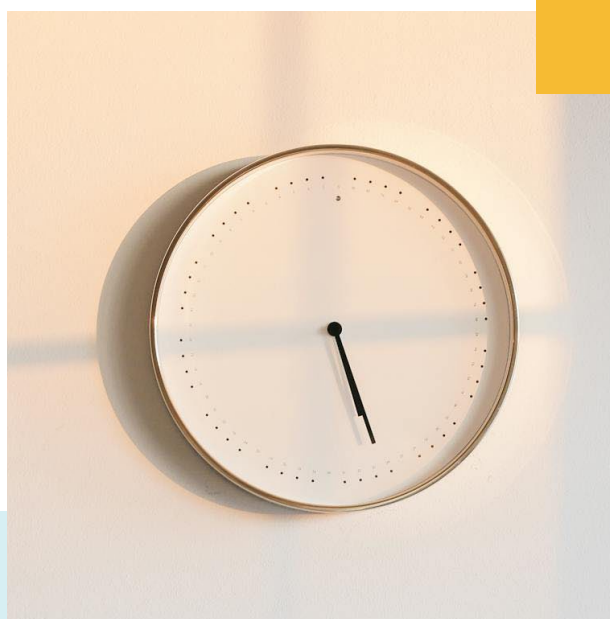
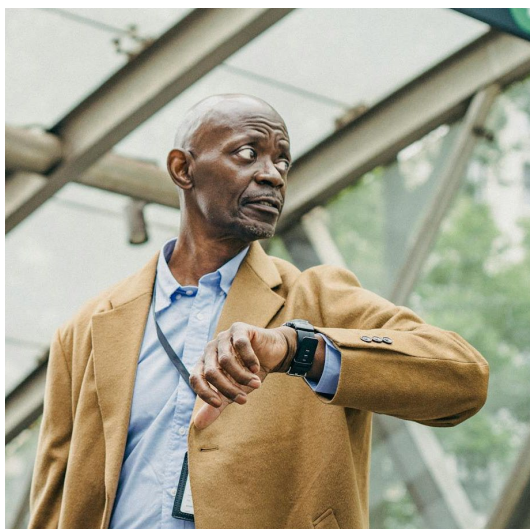

STORYTELLING ON LABOUR LAW

หยิก เมืองแมน/แทน พันทอง/จ้าง ตรีคุณ/พูน ไพรัตน์/อริส จำเพาะ/ผาด มะนาว/พริ้ว สะแก/แตร ตะโพน/โพน บ้านสุขุม/โกสุบ/ทองดี ทร:บง

เรียบเรียง - อรรถพล มนัสไพบุคลย์

เรื่องที่ 52 เวลาพัก

Story

ผาด มะนาว, ไม่เข้าใจเลยว่า ทำไมบริษัทที่ภรรยาของเขาทำงาน จึงต้องกำหนดเวลาทำงานล่วงเวลา ให้เริ่มต้นเวลา 17.30 น. หลังเลิกงานตอนเย็น (งานเลิก 17.00 น.) ครึ่งชั่วโมง

“แทนที่เมียข้า แม่บ้านออฟฟิศ งานเลิกห้าโมงเย็น ต้องทำงานล่วงเวลาต่อวันละหนึ่งชั่วโมง รับผิดชอบ ๆ ทำเลย แต่ต้องรอ ต้องกลับบ้านช้าไปอีก ไปรับลูกที่จ้างเพื่อนบ้านเลี้ยงช้าไปอีก, เพื่อนบ้านก็บ่นเครียดว่ะ!!”

ผาด มะนาว ปรากรให้ **พริ้ว สะแก** เพื่อนร่วมไลน์ผลิต พึงชนะทำงานล่วงเวลา

หลักกฎหมายเรื่องเวลาพัก

1. ในวันที่มีการทำงานให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพัก ระหว่างการทำงานวันหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง หลังจากที่ลูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกินห้าชั่วโมงติดต่อกัน นายจ้างและลูกจ้างอาจตกลงกันล่วงหน้าให้มีเวลาพัก ครั้งหนึ่งน้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงได้ แต่เมื่อรวมกันแล้ว วันหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง (พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 27 วรรคแรก)
2. ในกรณีที่มีการทำงานล่วงเวลาต่อจากเวลาทำงานปกติ ไม่น้อยกว่าสองชั่วโมง นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างมี เวลาพักไม่น้อยกว่ายี่สิบนาทีก่อนที่ลูกจ้างเริ่มทำงาน ล่วงเวลา (มาตรา 27)

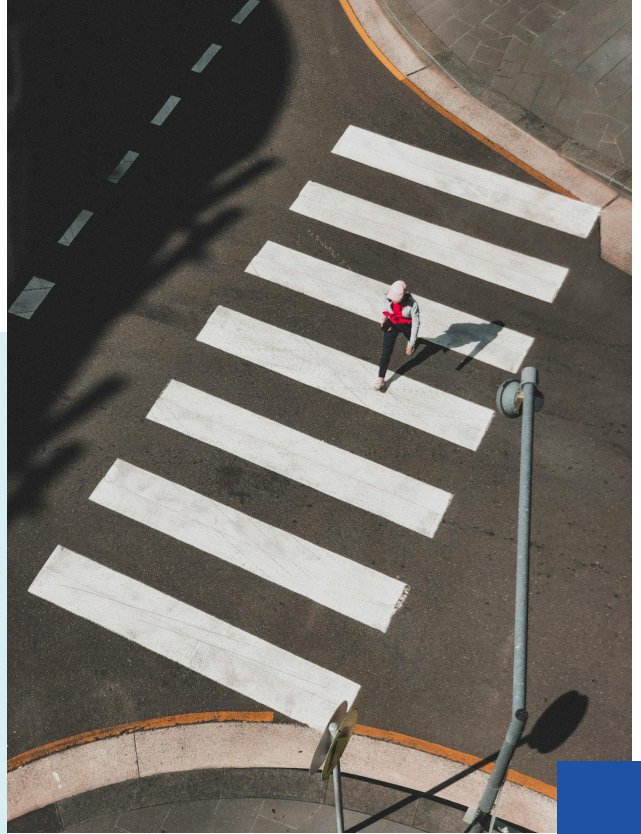
หมายเหตุ - มีข้อยกเว้นตามมาตรา 27 วรรคท้าย

เรื่องของบริษัทที่ภริยา ผาด มะนาว ทำงาน

ภริยาของผาด มะนาว ทำงานเป็นแม่บ้าน ต้องทำงาน ล่วงเวลาตามคำสั่งของนายจ้างวันละ 1 ชั่วโมง จริง ๆ แล้ว การทำงานล่วงเวลาต่อจากเวลาทำงานปกติไม่มาก (ไม่ถึง 2 ชั่วโมง) นายจ้างสามารถให้ทำงานล่วงเวลาต่อจากเวลา เลิกงาน 17.00 น. ได้เลย เพราะเป็นการทำงานล่วงเวลา ต่อจากเวลาทำงานปกติ ไม่ถึง 2 ชั่วโมง จึงไม่ต้องพัก อย่างน้อย 20 นาที ก่อนทำงานล่วงเวลา

เรื่องนี้ นายจ้างบริษัทที่ภริยาของผาด มะนาว ทำงาน อาจเข้าใจกฎหมายแรงงานผิด หรือมีเหตุผลอื่น ทำให้ลูกจ้าง ต้องเริ่มทำงานล่วงเวลาตอน 17.30 น.

คดีแรงงานแถมท้ายเรื่อง! ประเด็น: เวลาพัก

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3407/2564

บริษัทนายจ้างเป็นห้างสรรพสินค้าเล็ก ๆ, ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง ฟ้องเรียกร้องเงินต่าง ๆ และมีประเด็นเรื่องเวลาพัก ข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทจัดให้ลูกจ้างมีเวลาทำงานปกติตั้งแต่เวลา 8.30-18.30 น. หรือเวลา 9.00-19.00 น. บริษัทจัดให้พนักงานพักกลางวันพร้อมกันเวลา 12.00-13.00 น. พัก 1 ชั่วโมง ช่วงการทำงานตอนบ่ายจึงทำงานตั้งแต่เวลา 13.00-18.30 น. (รวมทำงาน 5 ชั่วโมง 30 นาที) และทำงานเวลา 13.00-19.00 น. (รวมเวลาทำงาน 6 ชั่วโมง) การทำงานช่วงบ่ายจึงเป็นการทำงานติดต่อกันเกิน 5 ชั่วโมง โดยไม่มีเวลาพักหลังจากทำงานครบ 5 ชั่วโมง (ตามมาตรา 27 วรรคแรก)

ศาลฎีกาวินิจฉัยเห็นพ้องกับศาลอุทธรณ์คดีชี้ำนัญพิเศษ การไม่มีเวลาพักช่วงบ่ายหลังจากทำงานปกติมาแล้วเกิน 5 ชั่วโมง จึงผิดกฎหมาย (มาตรา 27 วรรคแรก) ลูกจ้างฟ้องเรียกค่าเสียหายที่นายจ้างไม่จัดเวลาพักช่วงบ่ายตามมาตรา 27 วรรคหนึ่งได้

หมายเหตุผู้เรียบเรียง

กรณีดังกล่าว นายจ้างควรตกลงกับลูกจ้าง จัดเวลาพักช่วงแรก 45 นาที หรือ 50 นาที และพักช่วงบ่าย หลังจากทำงานมาแล้ว 4 ชั่วโมง อีก 15 นาที หรือ 10 นาที แล้วแต่กรณี (รวมการทำงานทั้งวันได้พัก 1 ชั่วโมง) เช่นนี้จะได้ไม่ผิดกฎหมายเรื่องเวลาพักในการทำงานช่วงบ่ายตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับนี้

กฎหมายทุกมาตรา
ย่อมมีที่มาและเหตุผล

อรรถพล มนัสไพบุลย์

สำนักกฎหมาย บริษัท กรุงเทพนิติกการ จำกัด

*ข้อที่ปรากฏในบทความนี้เป็นนามสมมติ